Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
40. П 6325/2023
Дана 05.05.2026. године
Б е о г р а д

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија појединац Ана Новаковић, одлучујући у правној ствари тужиоца **BELMET HANDELSGESELLSCHAFT GMBH**, ул. Gruberstrasse 2-4, Линц, Република Аустрија, МБ: FN 151556, чији је пуномоћник Александар Ристић, адвокат из Београда, ул. Булевар Михајла Пупина бр. 6/18, против тужених **1. Марио Плазибат из Републике Хрватске**, ул. Барбат 694, Барбат, број пасоша: 203652101 и **2. METAL ELEMENT d.o.o. za usluge**, ул. Кузминечка бр. 8, Загреб, Хрватска, МБ: 080794559, чији је пуномоћник Дејан Перић, адвокат из Београда, ул. Петра Кочића бр. 4, ради накнаде штете, вредност предмета спора 54.046.718,84 динара, ван рочишта, дана 05.05.2026. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог тужиоца да се одреди привремена мера којом би се ради обезбеђења новчаног потраживања тужиоца BELMET HANDELSGESELLSCHAFT GMBH забранило туженом другог реда METAL ELEMENT d.o.o. za usluge да отуђи, односно на било који начин оптерети, свој удео који представља 49% основног капитала друштва Белмет Друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Нови Београд, са регистрованим седиштем на адреси Јурија Гагарина бр. 151А, чији је матични број: 21279471, те да се привремена мера упише у виду забележбе при надлежном регистру Агенције за привредне регистре, да привремену меру спроведе Михаила (Бранислав) Драговић, јавни извршитељ, Књегиње Зорке 2, спрат IV/4, Београд, и да привремена мера важи до истека рока од 30 дана од дана парничног окончања парничног поступка који тужилац води против туженог другог реда пред Привредним судом у Београду, при чему жалба на захтевано решење суда не одлаже његово извршење, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Тужбом поднетом овом суду дана 19.12.2023. године, тужилац је тражио да суд обавеже тужене да тужиоцу солидарно исплате износ од 461.238,42 евра у динарској противвредности према средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са каматом од дана доспелости потраживања до исплате, као и да обавеже тужене да тужиоцу солидарно исплате све трошкове парничног поступка.

У образложењу тужбе тужилац је навео да је већински члан са уделом од 51% у основном капиталу привредног друштва Белмет Друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд - Нови Београд, са регистрованим седиштем на адреси Јурија Гагарина 151а, спрат два, број стана 110, чији је матични број 21279471, да је тужени првог

реда тренутно један од два директора друштва, док је у периоду од оснивања друштва дана 06.04.2017. године до 05.04.2023. године био једини регистровани директор друштва који је друштво заступао самостално, без било каквих регистрованих ограничења у заступању, док је тужени другог реда мањински члан друштва са уделом од 49% у основном капиталу истог. Навео је да је тужени првог реда и већински члан и директор туженог другог реда, због чега се исти сматрају повезаним лицима у смислу члана 62. Закона о привредним друштвима. Даље је навео да је тужени првог реда, поступајући као једини директор друштва, повредио дужност пажње предвиђену чланом 63. ЗПД, односно дужност пријављивања послова и радњи у којима постоји лични интерес из члана 65. и 66. ЗПД, коју дужност пријављивања послова и радњи у којима постоји лични интерес је повредио и тужени другог реда, при чему су предметне активности довеле до непосредног оштећења права и интереса тужиоца. Образложио је да је тужени првог реда, у фебруару и марту 2023. године, у периоду када је био једини директор друштва, поступајући несавесно, противно пажњи доброг привредника и супротно интересима друштва, на штету тужиоца као већинског члана друштва, иницирао и исходовао предузимање правних радњи од стране друштва које су за последицу имале плаћање износа од 587.238,39 евра тј. износа од 68.89.689,99 динара у корист туженог другог реда, иако за то није постојао било какав правни основ нити су поменуте радње у којима је постојао лични интерес туженог првог реда и туженог другог реда пријављене тужиоцу, на који начин је тужилац непосредно оштећен као већински члан друштва јер је на горе описани начин извучен највећи део имовине и новца из друштва, који је и тужилац имао право да прими кроз расподелу добити друштва или кроз ликвидациони остатак, у случају ликвидације друштва. Навео је да су предметна плаћања у корист туженог другог реда извршена од стране друштва у складу са инструкцијама туженог првог реда које је исти путем електронских порука давао запосленима у друштву у циљу омогућавања стицања незаконите користи туженог другог реда. Према наводима тужиоца, као формално оправдање за вршење предметних плаћања, тужени првог реда је сам саставио и потписао такозване одлуке о исплати дивиденде којима је предвиђено вршење плаћања остварене добити друштва у 2019, 2020, 2021, и 2022. години искључиво у корист туженог другог реда, иако је исти био мањински члан друштва, док није било предвиђено било какво плаћање остварене добити друштва у корист тужиоца, као већинског члана друштва. Истакао је да тужени првог реда никада није добио било какво пуномоћје тужиоца за гласање, односно за доношење одлука скупштине друштва у име и за рачун тужиоца, нити је скупштина друштва било када донела одлуке о расподели добити које би оправдале доношење одлука о исплати дивиденде од стране туженог првог реда, а тужени првог реда се у циљу прикривања злоупотребе својих овлашћења позивао на две одлуке скупштине друштва од 27.10.2017. године и 02.04.2019. године, којима је тужени првог реда именован на место председника скупштине друштва и којима му је потврђено овлашћење председника скупштине из члана 211. став 4. ЗПД да потписује одлуке које донесе скупштина друштва, које радње туженог првог реда су за последицу имале да је из друштва у корист туженог другог реда извучена значајна имовинска целина противзаконито, а све на директну штету тужиоца као већинског члана друштва. Тужилац је указао да износ исплаћен туженом другог реда није имао оправдања у финансијском стању друштва, односно да друштво није располагало довољним износом новчаних средстава како би се предметна плаћања названа исплатом дивиденде оправдала према оба члана друштва, будући да новчани износи остварене добити из разлобља од 2019. до 2022. године нису били резервисани нити издвојени ради касније исплате члановима друштва и друштво није имало на располагању предметни новац. Истакао је да тренутно стање нето имовине друштва, узимајући у обзир приближну тренутну тржишну вредност залиха, а под претпоставком да ће друштво успети да добије повраћај више плаћеног пореза на добит правних лица од државе, приближно износи 296.160,00 евра, због чега и поред чињенице да је према подацима из редовних финансијских извештаја друштва за период између 2019. и 2022. године друштво остварило укупну добит у износу од приближно 148.384.000,00 динара, друштво заправо није располагало финансијским средствима за

исплату износа од чак 587.238,39 евра само једном члану друштва, те да друштво не располаже довољним новчаним средствима којим би се тужиоцу као већинском члану друштва који има удео од 51% у основном капиталу друштва могла исплатити слична имовинска вредност. Такође је навео да је тужени првог реда дана 14.04.2017. године са туженим другог реда закључио уговор о пословно-техничкој сарадњи чији је предмет било унапређење и проширење послова у области трговине металима, металном робом и опремом, а по основу ког уговора се друштво обавезало да туженом другог реда на месечном нивоу исплаћује износ од 3.500,00 евра без пореза на додату вредност у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан издавања рачуна, затим дана 14.01.2018. године уговор о пословно-техничкој сарадњи по ком основу се друштво обавезало да туженом другог реда исплаћује месечне износе од 4.500,00 евра, који је измењен анексом којим је предвиђена додатна накнада за туженог другог реда коју је Друштво требало да исплати у висини од најмање 3% од нето остварене добити друштва на крају сваке пословне године, затим дана 01.07.2020. године трећи уговор о пословној сарадњи унапређења и проширења продаје у области трговине на тржишту Хрватске и Словеније асортимана производа предузећа GREEENWOOD INDUSTRY, а којим се Друштво обавезало да туженом другог реда исплаћује месечно износе од 2.000,00 евра без пореза на додату вредност у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан издавања рачуна. Истакао је да тужени нису обавестили тужиоца о чињеници закључења горе описаних уговора и да тужилац није дао своје одобрење да се предметни правни послови закључе, те да је по основу података доступних у рачуноводственој евиденцији друштва, друштво у периоду од закључења првог уговора о пословној сарадњи све до јуна 2023. године по основу наведених уговора исплатило туженом другог реда износе од 53.585.322,24 динара односно 454.595,69 евра, на који начин су тужени првог и другог реда без знања и одобрења тужиоца као већинског члана друштва обезбедили предузимање правних радњи друштва у корист туженог другог реда на који начин је тужени другог реда остваривао значајну имовинску корист у периоду од приближно шест година. Тужилац је истакао да је у конкретном случају јасно да тужени првог реда није поступао у интересу друштва, већ у свом личном интересу, посредством интереса туженог другог реда, чији је тужени првог реда већински члан и директор, те да повреду дужности пажње потврђује чињеница да су сва различита плаћања у корист туженог другог реда извршена у супротности са чланом 182. ЗПД који предвиђа да друштво може вршити исплату добити својим члановима као и друга плаћања по било ком основу, искључиво у складу са оснивачким актом и одредбама ЗПД о ограничењима плаћања. Указао је да је у члану 16 став 2.4 оснивачког акта друштва јасно предвиђено да је за расподелу добити друштва потребно доношење одлуке скупштине друштва трочетвртинском већином гласова свих чланова друштва, која већина није постојала нити је било каква одлука у вези са тим донета. Истакао је да је предметно плаћање које је извршено без одлуке скупштине друштва о расподели добити вршено искључиво у корист мањинског члана друштва имало вредност већу од 30% од књиговодствене вредности укупне имовине друштва исказане у последњим годишњим билансу стања, у вези са чим је поменуто плаћање друштва морало да буде одобрено од стране скупштине друштва и то 3/4 већином гласова свих чланова друштва, на који начин је повређена одредба члана 472. и 470. ЗПД, а на који начин је извршен покушај повраћаја улога члана друштва супротно одредбама члана 60. ЗПД, због чега су сви правни послови и радње друштва настали у вези са поменутим трансакцијама ништави. Закључио је да је тужени првог реда као директор друштва поступао несавесно, у супротности са стандардом пажње доброг привредника и противно интересима друштва када је: потписао први, други, трећи уговор о пословној сарадњи између друштва и туженог другог реда, без обавештења тужиоца и без добијања одобрења скупштине, чиме је туженом другог реда неосновано обезбедио стицање износа од најмање 454.595,69 евра, те да је спровео плаћања износа од 587.238,39 евра у корист туженог другог реда почетком 2023. године без обавештења тужиоца као већинског члана друштва, потписао одлуке о исплати дивиденде у корист туженог другог реда без било каквог законског овлашћења или одлуке

скупштине друштва, која је једини орган друштва надлежан за доношење одлуке о расподели добити у складу са чланом 200. ЗПД, дозволило спровођење наведених плаћања у корист туженог другог реда иако је био свестан да имовинско стање друштва не дозвољава исплату остварене добити друштва у периоду између 2019. и 2022. године члановима друштва, при чему није о томе обавестио скупштину друштва, пропустио да обезбеди прибављање одобрења скупштине друштва за располагање имовином велике вредности иако му је било познато да је вредност плаћања у корист туженог другог реда изнад 30% од укупне књиговодствене вредности имовине друштва и континуирано предузимао све напред наведене радње знајући да нису у складу са одредбама ЗПД и оснивачког акта друштва, ради остварења намере да туженом другог реда обезбеди повраћај његовог улога у друштву, што је забрањено одредбом члана 60. ЗПД. Појашњено је да се штета проузрокована тужиоцу огледа превасходно у чињеници да тужилац није од друштва примио упоредиве износе новца које је примио мањински члан друштва у периоду од више година, као и у чињеници да тужилац сада није у могућности да оствари своја права из већинског удела у капиталу друштва односно да оствари право на добит који му следује било расподелом добити било у форми ликвидационог остатка друштва јер је имовина друштва неповратно умањена и очекује се искључиво умањење исте, као и у чињеници да је вредност његовог већинског удела у друштву битно умањена због недозвољених радњи тужених који су проузроковали значајно умањење имовине друштва, те је указао да је тужилац од друштва по основу свог удела примио 143.055,02 евра, док је тужени другог реда примио износ од укупно 1.041.834,08 евра, због чега овим путем тужилац потражује износ разлике новца у висини од 461.238,42 евра коју је тужилац требало да прими од друштва по основу свог удела у друштву те истовремено и најмањи износ незаконитог умањења вредности већинског удела тужиоца у друштву, а самим тим и износ штете коју је тужилац претрпео због незаконитих радњи туженог првог и другог реда.

Тужилац је уз тужбу поднео и предлог за одређивање привремене мере којим је тражио да ради обезбеђења његовог новчаног потраживања суд забрани туженом другог реда да отуђи односно на било који начин оптерети свој удео који представља 49% основног капитала друштва Белмет Друштва са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд - Нови Београд. Образложио је предлог наводећи да поред тога што је доказао вероватноћу свог новчаног потраживања на име накнаде штете, сматра да постоји очигледна и озбиљна опасност по његово потраживање односно могућност намирења истог од тужених, с обзиром на то да је једина позната имовина туженог другог реда у Републици Србији управо удео у друштву и представља 49% основног капитала истог. Такође је навео да би тужени другог реда због одређивања привремене мере претрпео само незнатну штету, као и да се ради о потраживању које треба да се испуни у иностранству, због чега постоји законска претпоставка постојања опасности по новчано потраживање.

Тужени другог реда је у изјашњењу на предлог за одређивање привремене мере истакао приговор апсолутне ненадлежности суда, те је указао да никаква штета на страни тужиоца није наступила, да не постоји никаква одговорност нити дуговања од стране тужених према тужиоцу, па да се самим тим не може ни закључити да је тужилац своје потраживање из тужбе учинио вероватним, нити да постоји опасност по потраживање. Објаснио је да је исплата дивиденде од стране друштва туженом другог реда последица међусобног договора чланова друштва те да је на ове радње Марио Плазибат, као директор друштва, био овлашћен и од стране тужиоца тако што је на скупштини друштва дана 25.08.2022. године, на којој су били присутни Валтер Орнер као представник тужиоца и Марио Плазибат као представник туженог и као председник Скупштине друштва, те Томислав Смрекар, као лице присутно по позиву, донета одлука о даљем начину функционисања друштва са крајњим циљем преноса удела у друштву туженог на аустријско друштво Athor Holding, чиме би тужени изашао из друштва, са којим крајњим циљем су договорене и претходне радње које се морају испунити: друштво ће извршити исплату додатних уплата тужиоцу до 31.08.2022.године у износу од 700.000,00 евра; друштво ће

својим члановима исплатити дивиденду из добити друштва из претходних година у укупном бруто износу од 134.858.933,13 динара сразмерно њиховим власничким уделима у друштву; друштво ће својим члановима исплатити дивиденду из добити друштва за 2022. годину; залихе друштва се морају распродати што пре, те да наведено потврђује и имејл Марија Плазибата од дана 26.08.2022. године упућен Валтеру Ортнеру и Henadzi Cherniakou, у коме су детаљно наведене претходно договорене радње, након чега је дана 30.08.2022. године Henadzi Cherniakou послао имејл у коме је у име и за рачун тужиоца потврдио донете одлуке и договорене радње, стављајући потпис на имејл господина Плазибата од 26.08.2022. године. Даље је навео да је друштво дана 29.08.2022. извршило повраћај додатних уплата тужиоцу у износу од 700.000,00 евра у складу са постигнутим договором чланова друштва, да је Марио Плазибат за исплате дивиденди имао сагласност и другог члана друштва, овде тужиоца, на шта указује понашање и комуникација чланова друштва, из које произлази да је заступник тужиоца потврдио да ће дивиденда тужиоцу бити исплаћена тек по прибављању потврде о резидентности која је тражена од стране Мариа Плазибата у имејлу од 09.02.2023. године. Навео је да су након пријема потврде о резидентности за тужиоца, потписане одлуке о исплати дивиденди за 2019, 2020, 2021. и 2022. годину тужиоцу дана 14.06.2023. године, које су потписане од стране тадашњих директора друштва, Мариа Плазибата и Tsimafei Zaitsau, по истом принципу као и горе наведене одлуке о исплати дивиденди туженом, на основу којих одлука је тужиоцу од стране друштва делимично исплаћена дивиденда у износу од 143.055,02 евра, док је остатак износа дивиденде имао да се исплати од прихода које друштво оствари у будућем периоду. Даље је навео да су и уговори о пословно-техничкој сарадњи између друштва и туженог закључени на основу сагласности/одлуке тужиоца, што потврђује одлука тужиоца од 15.04.2017. године у којој се јасно констатује да је Марио Плазибат доставио тужиоцу обавештење о постојању личног интереса у случају закључења Уговора о пословно-техничкој сарадњи, након чега је донета одлука којом је од стране тужиоца одобрено закључење наведеног уговора, на који начин су од стране тужиоца одобрена и преостала два закључена уговора. Указао је да је на седници скупштине друштва дана 24.07.2020. године донета и одлука о одобравању Уговора о партнерству између друштва и привредног друштва Greenwood – industry GmbH, с обзиром на то да је Henadzi Cherniakou имао лични интерес у том уговору те је указао да је тужилац све до финансијског извештаја за 2023. годину без било каквих примедби усвајао редовне годишње финансијске извештаје друштва, у којима су биле укључене и исплате које су вршене од стране друштва туженом, а поред наведених извештаја тужиоцу су достављени и извештаји независног ревизора за 2019, 2020, 2021. и 2022. годину који су такође садржали информацију о плаћањима друштва према утуженом Metal Element. Тужени другог реда је даље навео да се на основу наведеног не може доћи до закључка да је тужилац своје потраживање из тужбе учинио вероватним, да не постоји ниједна радња туженог нити било који доказ да тужена намерава да располаже својом имовином без обзира где се она налази, због чега није учинио вероватним постојање опасности по потраживање, те да се не могу прихватити наводи тужиоца да успостављање терета на имовини туженог неће проузроковати штету за туженог. Посебно је навео да одобравање Уговора о пословно-техничкој сарадњи од стране скупштине друштва није ни било потребно имајући у виду да вредност предмета сваког од закључених уговора није прелазила 10 % књиговодствене вредности укупне имовине друштва исказане у последњем годишњем билансу стања, као и да би евентуално право на повраћај неосновано исплаћених износа на име дивиденди које је друштво исплаћивало тужиоцу и туженом имало друштво, а да тужилац није активно легитимисан да потражује од туженог или директора друштва било које износе који су исплаћени туженом од стране друштва. Даље је истакао да је одлукама скупштине друштва од 27.10.2017. године и 02.04.2019 године Марио Плазибат био изабран за председника скупштине друштва и овлашћен да записнике потписује самостално, а да према члану 210 ст. 7 ЗПД непоступање у складу са одредбама тог члана нема утицаја на пуноважност одлука донетих на седници скупштине ако се резултат гласања и садржина тих одлука на други начин може утврдити, те да се из поднетих доказа који се налазе у спису

предмета може закључити да међу члановима друштва није била спорна ни динамика ни извори средстава из којих ће се те дивиденде исплатити тужиоцу и туженом, као и да је битно напоменути да је сам тужилац дао инструкцију Марију Плазибату и прокуристи туженог Гордани Булић којом динамиком жели да му се дивиденда исплати, другим речима ниједног момента тужени и Марио Плазибат нису поступали на своју руку, већ је тужени увек био и остао страна верна постигнутом договору са тужиоцем. Истакао је да је Одлука скупштине друштва од 15.04.2017. године којом је одобрен Уговор о пословно – техничкој сарадњи закључен између туженог и друштва дана 14.04.2017. године, достављена Марију Плазибату путем имејла од стране Wolfgang Leitner дана 23.10.2017. године, који је у то време био прокуриста тужиоца овлашћен да заступа тужиоца са још једним директором тужиоца, што са собом носи основану претпоставку да је предметна одлука уредно потписана и печатирана од стране лица овлашћених за заступање тужиоца.

Решењем Привредног суда у Београду П 6325/2023 од 24.07.2025. године у ставу I изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда изјављен од стране туженог, у ставу II изреке одређена је привремена мера обезбеђења новчаног потраживања тужиоца, па је забрањено туженом другог реда да отуђи односно на било који начин оптерети свом удео који представља 49 % основног капитала друштва Белмет Друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Нови Београд, са регистрованим седиштем на адреси Јурија Гагарина бр. 151А, чији је матични број: 21279471. У ставу III изреке је констатовано да се привремена мера има уписати у виду забележбе при надлежном регистру Агенције за привредне регистре, у ставу IV изреке одређено је да ће ову привремену меру спровести јавни извршитељ Михаила (Бранислав) Драговић, са седиштем у Београду, док је у ставу V изреке констатовано да привремена мера траје до правноснажног окончања овог поступка, а у ставу ставу VI изреке констатовано да жалба против овог решења не одлаже његово извршење.

Одлучујући по благовремено поднетој жалби друготуженог, Привредни апелациони суд је донео Решење Пж 3410/2025 дана 15.10.2025. године којим је у ставу првом изреке одбио жалбу друготуженог и потврдио решење Привредног суда у Београду П 6325/2023 од 24.07.2025. године у ставу I изреке, док је у ставу другом укинуо наведено решење у ставу II, III, IV, V и VI изреке и предмет у том делу вратио првостепеном суду ради поновног поступања.

Одлучујући поново о основаности предлога за одређивање привремене мере, уважавајући и налоге из другостепене одлуке, суд је извршио увид у доказе у списима предмета и утврдио следеће:

Увидом у Извод из АПР суд је утврдио да су чланови БЕЛМЕТ друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Нови Београд, МБ: 21279471, Belmet Handelsgesellschaft GmbH са 51 % удела и METAL ELEMENT d.o.o. za usluge, са 49 % удела и да је Марио Плазибат законски заступник наведеног друштва, на функцији директора.

Увидом у оставку суд је утврдио да је Марио Плазибат дао 16.03.2023. године оставку на место законског заступника – директора друштва БЕЛМЕТ друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Савски венац, МБ: 21279471.

Увидом у Решење Агенције за привредне регистре БД 31192/2023 од 05.04.2023. године суд је утврдио да је регистрована промена података код друштво БЕЛМЕТ друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Савски венац, МБ: 21279471, тако што је брисан Марио Плазибат као законски заступник наведеног друштва.

Увидом у Решење Агенције за привредне регистре БД 37954/2023 од 26.04.2023. године суд је утврдио да је у Регистру привредних субјеката регистрована промена података код БЕЛМЕТ друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Савски венац, МБ: 21279471, тако што је уписана промена пословног имена друшта из БЕЛМЕТ друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Савски венац у БЕЛМЕТ друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Нови Београд.

Увидом у Решење Агенције за привредне регистре БД 48023/2023 од 25.05.2023. године суд је утврдио да је у Регистру привредних субјеката регистрована промена података код БЕЛМЕТ друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Нови Београд, МБ: 21279471, тако што је Марио Плазибат уписан као законски заступник друштва, на функцији директора у привредном субјекту, и са ограничењем овлашћења за заступање супотписом: - другим директором друштва.

Увидом у Оверени превод са хрватског на српски језик Потврде о члановима трговинског друштва са ограниченом одговорношћу посл. бр. ОУ-90-1/2022 суд је утврдио да су чланови трговачког друштва МЕТАЛ ЕЛЕМЕНТ д.о.о. за услуге са седиштем у Загребу, Кузминечка бр. 8, уписано у судски регистар Трговинског суда у Загребу, са матичним бројем субјекта уписа (МБС) 080794559, ОИБ 80962695139, а након потписивања Уговора о преносу пословних удела од 25.03.2022. године: Марио Плазибат, ОИБ:71058288373, Загреб, Кузминечка улица 8, као ималац 8 пословних удела и Андрија Крофлин, ОИБ:78684536607, као ималац 2 пословна удела.

Увидом у Оверени превод са хрватског на српски језик Извода из судског регистра Републике Хрватске од 18.12.2023. године суд је утврдио да је у регистру уписано друштво Метал елемент д.о.о. за услуге, са седиштем у Загребу, ул. Кузминечка бр. 8, а да су као лица овлашћена за заступање наведеног друштва Андрија Крофлин и Марио Плазибат, оиб: 71058288373, у својству директора друштва.

Увидом у Одлуке о исплати дивиденде Белмет д.о.о. Београд за 2019, 2020, 2021. и 2022. годину од 23.02.2023. године, суд је утврдио да је директор друштва Марио Плазибат, по овлашћењу које му даје скупштина друштва Белмет д.о.о. Београд, донео одлуке о исплати дивиденде за наведене године, тако што је члану друштва METAL ELEMENT Загреб одобрена исплата дивиденде према усвојеним финансијским извештајима за 2019, 2020, 2021. и 2022. годину у висини 49 % остварене, а нераспоређене добити, тако што је предвиђено да ће се исплата извршити у следећим износима: за 2019. годину 6.711.555,84 динара бруто са припадајућим порезом (нето 6.375.978,05 динара, а припадајући порез 335.577,79 динара); за 2020. годину 10.251.807,66 динара бруто са припадајућим порезом (нето 9.739.217,27 динара а припадајући порез 512.590,38 динара); за 2021. годину 49.117.513,73 динара бруто са припадајућим порезом (нето 46.661.638,04 динара, а припадајући порез 2.455.875,69 динара); за 2022. годину 6.336.324,70 динара бруто са припадајућим порезом (нето 6.019.508,47 динара, а припадајући порез 316.816,24 динара).

Увидом у Одлуке о именовању председника скупштине од 27.10.2017. године и 02.04.2019. године суд је утврдио да су чланови друштва Белмет друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Савски венац, Београд, ул. Косте Главинића бр. 5, МБ: 21279471, на седницама Скупштине друштва именовали регистрованог заступника – директора друштва STEELTRADE једноставно друштво с ограниченом одговорношћу за услуге из Загреба Република Хрватска, Мариа Плазибата да врши функцију председника скупштине друштва Белмет друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Савски венац и као председника скупштине друштва га овластили да самостално потписује одлуке и записнике скупштине друштва у име и за рачун скупштине друштва.

Увидом у изјаву Tsunafeu Zaitsau од 07.12.2023. суд је утврдио да је исти као директор друштва Белмет друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Савски венац изјавио да на дан ове изјаве друштво има два директора који нису засновали радни однос са друштвом и да исто нема и није имало запослених у период од 01.07.2023. године до тренутка давања ове изјаве.

Увидом у Билансе успеха друштва Белмет друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Савски венац суд је утврдио да је наведено друштво за период од 01.01.2019. године до 31.12.2019. године остварило нето добит од 14.291.000,00 динара, за период од 01.01.2020. године до 31.12.2020. године нето добит од 20.922.000,00 динара, за период од 01.01.2021. године до 31.1.2021. године нето добит од 100.240.000,00 динара и за период од 01.01.2022. године до 31.12.2022. године нето добит од 12.931.000,00 динара.

Увидом у Уговор о пословно – техничкој сарадњи од 14.04.2017. године суд је утврдио да је исти закључен између Белмет друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Савски венац и Metal Element друштво с ограниченом одговорношћу за услуге из Загреба, те да је предмет уговора пословно – техничка сарадња уговорних страна у сврху унапређења и проширења послова у области трговине металима, металном робом и опремом и да су уговарачи сагласно констатовали да надокнада коју ће привредно друштво Белмет д.о.о. Београд исплаћивати привредном друштву Metal Element друштво с ограниченом одговорношћу за услуге из Загреба за сарадњу по основу овог уговора износи 3.500,00 евра у динарској противвредности по званичном средњем курсу НБС на дан фактурисања, у свему према фактури испостављеној на крају сваком месеца пословне сарадње.

Увидом у Уговор о пословно – техничкој сарадњи од 14.01.2018. године суд је утврдио да је исти закључен између Белмет друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Савски венац и Metal Element друштво с ограниченом одговорношћу за услуге из Загреба те да је предмет уговора пословно – техничка сарадња уговорних страна у сврху унапређења и проширења послова у области трговине металима, металном робом и опремом и да су уговарачи сагласно констатовали да надокнада коју ће привредно друштво Белмет д.о.о. Београд исплаћивати привредном друштву Metal Element друштво с ограниченом одговорношћу за услуге из Загреба за сарадњу по основу овог уговора износи 4.500,00 евра у динарској противвредности по званичном средњем курсу НБС на дан фактурисања, у свему према фактури испостављеној на крају сваком месеца пословне сарадње.

Увидом у Анекс уговора о пословно – техничкој сарадњи од 23.07.2018. године суд је утврдио да је исти закључен између Белмет друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Савски венац и Metal Element друштво с ограниченом одговорношћу за услуге из Загреба и да су уговорне стране договориле да уговарач Metal Element друштво с ограниченом одговорношћу за услуге из Загреба, поред месечне накнаде договорене чланом 5. Уговора о пословно –техничкој сарадњи од дана 14.01.2018. године, има право и на посебну накнаду, и то проценат од нето профита на крају сваке пословне године, који минимални проценат износи 3 % и обрачунава се од нето профита БЕЛМЕТ-а.

Увидом у Уговор о пословно – техничкој сарадњи од 01.07.2020. године суд је утврдио да је исти закључен између Белмет друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Савски венац и Metal Element друштво с ограниченом одговорношћу за услуге из Загреба те да је предмет уговора пословна сарадња уговорних страна у сврху унапређења и проширења продаје у области трговине на тржиштима Хрватске и Словеније асортимана производа предузећа Greenwood – industry, Linz, Austrija и да су уговарачи сагласно констатовали да надокнада коју ће привредно друштво Белмет д.о.о. Београд исплаћивати привредном друштву Metal Element друштво с ограниченом одговорношћу за услуге из Загреба за сарадњу по основу овог уговора износи 2.000,00 евра без ПДВ у динарској противвредности по званичном средњем курсу НБС на дан фактурисања, у свему према фактури испостављеној на крају сваком месеца пословне сарадње.

Увидом у Уговор о оснивању друштва са ограниченом одговорношћу од 30.03.2017. године суд је утврдио да је исти закључен између STEELTRADE једночлано друштво с ограниченом одговорношћу за услуге из Загреба, Република Хрватска, и Belmet Handelsgesellschat GmbH са седиштем у Линцу, Република Аустрија, у циљу оснивања друштва Белмет друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд и да је чланом 14 предвиђено да је управљање друштвом организовано као једнодомно, да су органи друштва скупштина и директор, чија се овлашћења и делокруг рада утврђују у складу са Законом о привредним друштвима, док је чланом 16. предвиђено да скупштина одлуке доноси двотрећинском већином гласова чланова, док већином од ¾ од укупног броја гласова свих чланова друштва скупштина одлучује о расподели добити и начину покрића губитака.

Увидом у Биланс стања друштва Белмет д.о.о. за трговину и услуге Београд – Савски

венац на дан 31.12.2022. године суд је утврдио да укупна актива – пословна имовина (0001+0002+0029+0030) износи 185.628.000,00 динара.

Увидом у извод са рачуна утврђено је да је Белмет д.о.о. Београд на рачун тужиоца исплатио износ од 143.055,02 евра односно 16.770.354,30 динара по основу исплате дивиденде.

Увидом у Оверени превод са енглеског на српски језик имејл кореспонденције између Мариа Плазибата и Waltera Ortnera и Hendzi Cherniakou од 26.08.2022. године суд је утврдио да је Марио Плазибат обавестио наведена лица да је постигнут оквирни договор између њега и Waltera у вези предмета Белмет Београд, који подразумева: отплату отвореног зајма око 700.000,00 евра, који трансфер новца ће бити извршен следеће недеље; припрему одлуке о подели нераспоређене добити до 31.01.2021. године; продају залиха што је пре могуће, те да се вредност може компензовати у односу на дивиденду, припрему привременог биланса са свим одлукама и уговорима, поделу остатка профита 49/51 најкасније до 31.12.2022. године, те да једна од Athor компанија купује 49% тачно за износ акцијског капитала и да је назначена дискусија о отвореном износу камата.

Увидом у Оверени превод са енглеског на српски језик имејл кореспонденције између Wolfgang Leitner и Горане Булић од 31.08.2022. године суд је утврдио да је исти обавестио Горану Булић да је укупно примљено 700.000,00 евра.

Увидом у Оверени превод са енглеског на српски језик Споразума од 05.05.2023. године суд је утврдио да је наведено да ће генерална скупштина именовати Tsimafeia Zaitsava и Мариа Плазибата за директоре друштва Белмет Београд, који директори ће заједно представљати друштво; да ће након именовања директори пренети 300.000,00 евра на Белмет Линц; да директори треба да потпишу све документе о упакреним накнадама и такође да пренесу 150.000,00 евра на Белмет Линц за БДБ и да ће сва повчана средства наплаћена у наредном временском периоду бити пренета на Белмет Линц.

Увидом у Одлуке о исплати дивиденде за 2019. од 23.02.2022. године, 2020, 2021. и 2022. годину од 14.06.2023. године суд је утврдио да је директор друштва Марио Плазибат, по овлашћењу које му даје скупштина друштва БЕЛМЕТ доо Београд, донео одлуку о исплати дивиденде члану друштва Belmet Handelsgesellschaft GmbH Линц Аустрија, и то за 2019. годину у износу од 6.985.496,90 динара бруто са припадајућим порезом (нето 6.363.222,05 динара, а припадајући порез 349.274,85 динара), за 2020. годину у износу од 10.670.248,80 динара бруто са припадајућим порезом (нето 10.136.736,36 динара, а припадајући порез 533.512,44 динара, за 2021. годину у износу од 51.122.310,20 динара бруто са припадајућим порезом (нето 48.566.194,69 динара, а припадајући порез 2.556.115,51 динара), за 2022. годину у износу од 6.594.950,20 динара бруто са припадајућим порезом (нето 6.265.202,69 динара, а припадајући порез 329.747,51 динара).

Увидом у Одлуку Belmet Handelsgesellschaft GmbH из Линца, Република Аустрија од 15.04.2017. године суд је утврдио да је исти као члан друштва Белмет друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд – Савски венац одобрио закључење Уговора о пословно – техничкој сарадњи бр. 6 од 14.04.2017. године и Анекса уговора о пословно – техничкој сарадњи бр. 7 од 14.04.2017. године, оба закључена између друштва и фирме Metal Element doo Zagreb, Хрватска, обзиром да исти представљају правне послове у којима постоји лични интерес. Одлука је снабдевена печатом тужиоца и потписом овлашћеног лица тужиоца.

Увидом у Записник I Одлуке са седнице скупштине Белмет друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд одржане 13.12.2017. године суд је утврдио да је иста сазвана у циљу испуњења законске дужности пријављивања послова и радњи у којима постоји лични интерес члана друштва, будући да је Марио Плазибат изнео предлог да друштво закључи уговор о пословно техничкој сарадњи са чланом друштва – привредним друштвом Metal Element из Загреба. У Записнику је констатовано да је Walter Ortner у име члана друштва BELMET LZ одобрио овај предлог будући да је он у интересу друштва и дао сагласност да друштво закључи уговор о пословно – техничкој сарадњи са друштвом Metal

Element из Загреба, али Записник није снабдевен потписом наведеног лица.

Увидом у Записник I Одлуке са седнице скупштине Белмет друштво са ограниченом одговорношћу за трговину и услуге Београд одржане 24.07.2020. године суд је утврдио да је иста сазвана у циљу испуњења законске дужности пријављивања послова и радњи у којима постоји лични интерес члана друштва, будући да је Марко Плазибат изнео предлог да друштво закључи уговор о пословно техничкој сарадњи са чланом друштва – привредним друштвом Metal Element из Загреба. У Записнику је констатовано да је Henadzi Cherniakou у име члана друштва BELMET LZ одобрио овај предлог будући да је он у интересу друштва и дао сагласност да друштво закључи уговор о пословно – техничкој сарадњи са друштвом Metal Element из Загреба, али Записник није снабдевен потписом наведеног лица.

Чланом 449. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу је прописано да се привременом мером обезбеђује новчано или неновчано потраживање чије постојање извршни поверилац учини вероватним. Ставом 2. овог члана је прописано да извршни поверилац, да би се одредила привремена мера за обезбеђење новчаног потраживања, осим вероватноће постојања потраживања, мора учинити вероватним да ће без привремене мере извршни дужник осујетити или знатно отежати наплату потраживања тиме што ће своју имовину или средства отуђити, прикрити или на други начин њима располагати (опасност по потраживање). Ставом 4. овог члана је прописано да привременом мером могу да се обезбеде и недоспела, условна и будућа потраживања. Ставом 5. је прописано да извршни поверилац није дужан да докаже опасност по потраживање ако учини вероватним да извршни дужник може због привремене мере претрпети само незнатну штету или да потраживање треба да се испуни у иностранству.

Дакле, за одређивање привремене мере ради обезбеђења новчаног потраживања потребно је да кумулативно буду испуњена два услова и то: 1. да је поверилац учинио вероватним постојање потраживања и 2. да је поверилац учинио вероватним постојање опасности од осујећења или знатно отежаног остварења потраживања (опасност по потраживање). Поверилац не мора доказивати постојање опасности ако учини вероватним да би предложеном мером дужник могао претрпети само незнатну штету или да потраживање треба да се испуни у иностранству.

У конкретном случају, тужилац је у тужби навео да исту подноси као већински члан друштва, ради накнаде штете коју су тужиоцу директор и члан друштва са значајним учешћем у капиталу проузроковали повредом својих посебних дужности према друштву. У том смислу, тужилац индивидуалном тужбом, у складу са одредбом члана 78. Закона о привредним друштвима, у односу на тужене као лица која могу да му проузрокују штету повредом посебних дужности према друштву, може остварити право на накнаду штете (како обичне штете тако и измакле користи), само уколико докаже да је услед радњи тужених настала штета на његовој имовини умањењем исте, односно да је радњом тужених спречено повећање његове имовине и настанак добитка који је могао основано очекивати према редовном току ствари, у смислу одредаба члана 155. и 189. Закона о облигационим односима. То даље значи да за испуњеност услова за одређивање привремене мере, који се тиче вероватности утуженог потраживања на име накнаде штете, није довољно учинити вероватним да су тужени предузимали радње без сагласности, односно одобрења тужиоца као већинског члана привредног друштва Белмет доо Београд, односно да су поступали супротно актима друштва и одредбама Закона о привредним друштвима, већ је неопходно да тужилац учини вероватним и да је непосредно претрпео штету, те да постоји узрочна веза између предузетих радњи лица која имају посебне дужности према друштву са настанком те штете. Дакле, тужилац је био дужан да у овој фази поступка учини вероватним постојање узрочно – последичне везе између предузетих радњи тужених према друштву и настале штете на личној имовини тужиоца, односно да је у конкретном случају услед радњи тужених заиста дошло до смањења на тржишту вредности удела тужиоца у привредном друштву.

На основу утврђеног чињеничног стања, суд налази да тужилац у овој фази поступка није на основу достављених доказа који указују да не постоји одобрење тужиоца за

предузимање радњи тужених, учинио вероватним да је услед таквих радњи тужених претрпео штету на својој имовини, односно да је учинио вероватним да су испуњени услови за накнаду штете у складу са Законом о облигационим односима, а све имајући у виду да је тужилац поднео индивидуалну тужбу ради накнаде штете која је причињена њему, као члану друштва.

Приликом оцене да ли су испуњени услови за доношење привремене мере суд је имао у виду да приликом одлучивања није везан правним основом који је тужилац навео у тужби те да је дужан да испита и да ли је тужилац у овој фази поступка учинио вероватним своје право на накнаду штете по неком другом основу према друготуженом, у односу на кога је постављен захтева за одређивање привремене мере. У конкретном случају, тужилац се у поднетој тужби позивао и на то да је првотужени донео одлуке о расподели добити наведеног привредног друштва у корист друготуженог као мањинског члана, на који начин је имовином друштва располагано супротно оснивачком акту тог друштва и одредбама Закона о привредним друштвима. Одредбом члана 185. Закона о привредним друштвима регулисано је питање одговорности за недопуштена плаћања на начин што је, између осталог, предвиђено да је члан друштва коме је друштво извршило исплате супротно одредбама члана 182. овог закона одговоран друштву за повраћај тих исплата и друштво га не може ослободити те обавезе. Поред тога, друштву неограничено солидарно одговара за повраћај тих исплата и директор који је одобрио та плаћања и који је знао или је према околностима случаја могао знати да су та плаћања у супротности са одредбама овог закона о ограничењима плаћања. Из цитиране законске одредбе произлази да је друштво, а не члан друштва, активно легитимисан да подноси захтев за повраћај исплаћених износа на име исплате добити од члана друштва коме су исплате извршене и од директора који је знао да су та плаћања извршена супротно одредбама закона о ограничењима плаћања. Са друге стране, тужилац као члан друштва овлашћен је да поднесе тужбу за накнаду штете која је настала услед извршене расподеле добити која је супротна оснивачком акту друштва и одредбама закона о ограничењима плаћања, предвиђену чланом 184. ст. 3. ЗПД, али такву тужбу може поднети само против директора, а не и против члана друштва коме је исплата извршена, и то само у случају да су испуњени услови из става 2. тог члана.

Осим тога, тужилац је у тужби истакао и да је плаћање износа од 587.238,39 евра друготуженом од стране друштва, почетком фебруара 2023. године, било подложно и примени правила о располагању имовином велике вредности, у смислу одредбе члана 470. ЗПД, што представља још један основ за накнаду штете тужиоцу од стране првотуженог, у смислу одредбе члана 472. Закона о привредним друштвима. Одредбом члана 472. ЗПД, као последица повреде одредаба о располагању имовином велике вредности, предвиђен је поништај правног посла стицања, односно располагања имовином велике вредности, уколико за закључење тог посла није прибављено одобрење у складу са чланом 470. и 471. овог закона. Поред тога, предвиђено је и то да су чланови одбора директора солидарно одговорни друштву за штету коју то друштво претрпи услед стицања, односно располагања имовином велике вредности, ако је то стицање, односно располагање спроведено без одлуке којом га скупштина одобрава. Тужбу за поништај правног посла и за накнаду штете може поднети друштво и члан друштва који поседује удео који представља најмање 5 % основног капитала друштва. Из наведеног произлази да тужилац као већински члан може да поднесе тужбу за накнаду штете због повреде одредаба о располагању имовином велике вредности, али се у конкретном случају не ради о индивидуалној, већ о деривативној тужби, која се може поднети само у корист друштва, и то само против директора друштва који је одговоран за штету коју друштво трпи услед располагања имовином велике вредности које је спроведено без одобрења скупштине друштва.

На темељу наведеног, како је суд утврдио да у конкретном случају није испуњен први услов за одређивање привремене мере који се односи на вероватноћу потраживања, то је суд закључио да нема места одређивању предложене привремене мере, те није ни ценио постојање другог законом прописаног услова за одређивање привремене мере из члана 449. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Следом наведеног донета је одлука из изреке.

Напред изнетим закључком о привременој мери се не прејудицира основаност тужбеног захтева, о чему ће бити одлучено по свеобухватно спроведеном поступку, већ се износи став о (не)постојању неновчаног потраживања тужиоца у овом моменту парничног поступка и то на нивоу вероватности.

Одлука је донета ван рочишта, у смислу члана 327. став 1. Закона о парничном поступку.

СУДИЈА
Ана Новаковић
з.р.б.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана пријема исте Привредном апелационом суду, а преко овог суда.